ROMÂNIA

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la proiectul Legii pentru modificarea şi completarea Codului civil şi a Legii nr.7/1996 a cadastrului şi publicităţii imobiliare

Analizând proiectul **Legii pentru modificarea şi completarea Codului civil şi a Legii nr.7/1996 a cadastrului şi publicităţii imobiliare**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.185 din 17.10.2000,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 şi art.48(2) din Regulamentul de organizare şi funcţionare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observaţii şi propuneri:

I. Observaţii generale

1. Proiectul supus avizării constituie o iniţiativă legislativă cu un mare registru de domenii care-şi propune, pe lângă încorporarea în Codul civil a unor reglementări ce în prezent au caracter independent, corelarea acestora cu tratatele internaţionale la care România este parte, inclusiv cu Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, pe ansamblu deci o modernizare a unor vechi instituţii.

S-a avut în vedere necesitatea înlăturării arhaismelor şi înlocuirii limbajului specific la vremea de adoptării Codului Civil cu limbajul actual, uşor accesibil destinatarilor săi.

Textul prezentat conţine o revedere de ansamblu a ideilor juridice conţinute în titlurile V şi VI dintr-un proiect anterior "Lege pentru accelerarea reformei justiţiei", prezentat în primăvara acestui an, care nu a mai fost finalizat sub forma propusă şi la care s-au

încorporat multe din sugestiile trimise printr-o notă elaborată de Consiliul Legislativ, el refăcându-se în bună parte datorită acesteia, dar prezentând şi multe şi importante noutăţi.

Prin noua arhitectură a sistemului juridic propus, se pot remarca îndeosebi caracteristicile ce urmează:

-pornindu-se de la principiul că dispoziţiile Codului civil constituie un ansamblu de reguli în toate domeniile la care se referă textul, spiritul sau obiectul dispoziţiilor sale şi că acestea **constituie dreptul comun în materia raporturilor private**, de la care nu se poate deroga decât prin dispoziţii speciale, sunt dezvoltate pentru prima oară dispoziţii de principiu sau, după caz, de detaliu, cu privire la aplicarea în timp şi spaţiu a legii civile, precum şi cu privire la interpretarea legii civile, inclusiv la abrogarea unei legi;

-sunt introduse în Codul civil dispoziţiile Codului familiei, Decretului nr.31/1954 privind persoanele fizice şi persoanele juridice, cele referitoare la prescripţia extinctivă reglementată în prezent prin Decretul nr.167/1958;

-unele dispoziţii au fost completate cu prevederi noi, cum sunt cele care reglementează raporturile patrimoniale sau personal nepatrimoniale, dreptul la viaţă, la sănătate şi la integritatea persoanei fizice, cu accent deosebit pe afirmarea regulii potrivit căreia binele persoanei trebuie să prevaleze în raport cu interesul ştiinţific sau social, revenirea la consiliul de familie ca organ facultativ cu rol consultativ în cadrul reglementării instituţiei tutelei, desfiinţarea autorităţii tutelare şi înlocuirea acesteia cu instanţa tutelară căreia noua reglementare îi acordă un rol important în domeniul relaţiilor sociale privitoare la familie şi la persoana fizică;

-a fost eliminată faza declarării judecătoreşti a dispariţiei;

-principala modificare adusă regimului matrimonial consacră libertatea viitorilor soţi de a decide posibilitatea alegerii unui regim concurenţial, altul decât cel legal şi acordă atenţia cuvenită corelării dispoziţiilor care reglementează regimul matrimonial cu dispoziţiile din materia comercială;

-au fost stabilite principiile generale ale procreării asistate medical cu terţ donator, propunându-se expres nulitatea oricărei convenţii care are drept scop procrearea sau gestaţia pentru altul;

-reglementarea expresă a coproprietăţii ca modalitate a dreptului de proprietate, fie pe cote părţi, fie în devălmăşie, aceasta fiind una din completările importante, iar dispoziţii speciale sunt dedicate

coproprietății asupra părților comune din clădirile cu mai multe etaje sau apartamente.

Un al doilea titlu al proiectului privește modificări și completări aduse Legii cadastrului și publicității imobiliare nr.7/1996, dintre care cele mai importante sunt aceea privitoare la efectul înscrierilor în cartea funciară, referitor la drepturile reale, precum și aceea privind efectele celorlalte categorii de înscrieri.

De asemenea, o altă modificare de substanță privește includerea în Legea nr.7/1996 doar a procedurii de înscriere în cartea funciară, urmând ca în Codul civil să fie stabilite cazurile, condițiile și regimul juridic al acestor înscrieri.

Facilitarea rezolvării unor situații de maximă importanță pentru realizarea deplină a efectului măsurilor de aplicare a noului sistem de publicitate imobiliară, în cazul unor cetățeni care posedă imobile de mult timp și se comportă ca adevărați proprietari, dar nu dețin un titlu de proprietate, constituie obiectul unei reglementări aparte.

2. Față de conținutul normativ al proiectului și ținând seama că acesta operează unele modificări și completări la acte normative ce se încadrează în categoria legilor organice, considerăm că proiectul de lege se încadrează tot în această categorie.

3. Cu privire la sistematizarea materiei

Prezentarea conținutului normativ în două Titluri (Titlul I privind modificarea și completarea Codului civil și Titlul II privind modificarea și completarea Legii nr.7/1996) nu reprezintă o modalitate bine aleasă.

Folosirea termenului **Titlu** pentru problemele întregului Cod civil, când însuși acesta este sistematizat în Titluri, poate crea disfuncții și confuzii. În acest sens, referirea din textele ce reglementează probleme **tranzitorii** la "prezentul titlu" creează dificultăți de înțelegere, ea putându-se referi la Titlul I din proiectul modificator și nu la Titlul din Codul Civil la care ar trebui să facă trimitere dispoziția tranzitorie.

Sugerăm renunțarea la cele 2 titluri din proiect, separarea materiei urmând să se facă prin cifre romane, la care s-ar face trimitere când este cazul.

De asemenea, însuși titlul ar trebui revizuit, deoarece sunt supuse modificărilor, completărilor și abrogărilor mai multe acte normative, fapt pentru care propunem următoarea redactare:

"Lege pentru modificarea şi completarea Codului civil, a Codului de procedură civilă, a Legii a cadastrului şi publicităţii imobiliare nr.7/1996, precum şi a altor acte normative conexe".

O altă soluţie ar fi dispersarea materiei în 2 legi, una care priveşte cele 3 legi (Codul civil, Codul de procedură civilă şi Legea nr.7/1996) şi alta pentru celelalte, urmând să existe o corelare a intrării în vigoare, pentru ca aplicarea tuturor să fie sincronă.

II. Observaţii de redactare şi de tehnică legislativă

1. În Art.1, enumerarea **izvoarelor dreptului** este limitată la Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, la pacte şi la tratate la care România este parte, omiţându-se **principiile generale ale dreptului** (ce se aplică în lipsa legii şi a obiceiului, reamintite doar la art.5^7), precum şi rolul complementar al jurisprudenţei Curţii Supreme de Justiţie, a doctrinei în dezvoltarea conceptelor legale.

Pentru evitarea unor imprecizii, propunem modificarea alin.(1) în rândul 4, pentru ca ultima parte a textului să fie următoarea:

"... stabilite **de** persoanele fizice **şi** persoanele juridice".

2. La art.2 în rândul 4 apare necesară introducerea expresiei "aceste legi" după cuvintele "în măsura în care".

3. Art.4. În ce priveşte principiul neretroactivităţii, semnalăm faptul că în Codul civil spaniol art.3, în aceeaşi materie, textul capătă o nuanţare "dacă legea nu dispune contrariu". Or, în cazul unor ordonanţe ale Guvernului **modificate** prin lege de Parlament sau **respinse** de acesta, **efectele juridice** ale acelor ordonanţe per total ar trebui cârmuite de lege, care, în acest caz desigur se aplică şi faptelor şi actelor juridice realizate anterior intrării în vigoare a acesteia.

La fel s-ar pune problema în cazul unor erori, de exemplu abrogări **greşite** (a se vedea în acest sens art.2 paragraf 3 al legii braziliene de introducere la Codul civil - Decret-Lege nr.4657 din 4 septembrie 1942).

O nuanţare aparte o constituie alin.(3) al acestui articol, când referindu-se la acte **lovite de nulitate**, acesta consacră principiul *tempus regit actum,* împiedicând însă asanarea nulităţii printr-o lege ulterioară. Dacă soluţia este potrivită pentru un curs **normal** al evoluţiei legislative, soluţia ar putea fi regândită pentru situaţia perioadei de tranziţie, când desele modificări de concepţie politică ce stau la baza normei transformă ce este ilegal la un moment dat, în act juridic **posibil** într-un moment următor şi invers.

4. La art.5^5 pentru a elimina neclaritatea, apare necesară introducerea sintagmei "în condiţiile legii" după expresia "adoptate de autorităţile locale".

5. Art.26 este contrar procedurilor art.45 alin.(4) din Constituţie care stabileşte că "minorii sub vârsta de 15 ani nu pot fi angajaţi ca salariaţi".

Aceeaşi prevedere se regăseşte în Carta socială europeană revizuită, ratificată de România prin Legea nr.74/1999 (art.7 pct.1 din Cartă).

Propunem, deci, ca art.26 să menţioneze vârsta de 15 ani limita de la care minorul poate să încheie singur acte juridice referitoare la muncă, la îndeletnicirile artistice sau profesia sa.

Sugerăm totodată, să se reflecteze la faptul că aceeaşi vârstă să fie inclusă şi în dispoziţia art.116.

6. Referitor la art.35 alin.(3) şi (4) aceste alineate le considerăm a fi norme primare, care justifică separarea lor în articole distincte. La alin.(3) după verbul "rectifica" apare necesară plasarea adverbului "ulterior".

7. Dispoziţia art.38 nu este la adăpost de orice critică, deoarece nu protejează pe cel declarat decedat, atunci când prin probe se poate demonstra că foştii debitori au luat **la cunoştinţă** despre hotărârea judecătorească de anulare prin orice mijloace, hotărâre însă care, din carenţe administrative, nu a dus imediat şi la radierea menţiunilor din registrul de stare civilă.

Sugerăm o completare a textului prin introducerea unui nou alineat cu următorul conţinut:

"Luarea la cunoştinţă însă în orice mod de către debitor a hotărârii judecătoreşti, înainte de radierea menţiunilor, nu face valabile şi liberatorii plăţile făcute moştenitorilor aparenţi".

8. Textul art.41 apare într-un mod expediat, dreptul la nume de fapt îl reprezintă "numele de familie şi prenumele". Cu privire la domiciliu se poate distinge între cel profesional, cel de habitat sau ales (vezi art.73, 79-80), deci ar trebui ca acest drept să se refere "la domiciliu în condiţiile legii", cum şi de asemenea, "la reşedinţe".

9. Art.47, prin rigoarea sa juridică nu se poate referi decât la contracte, prin care persoane aflate în **dificultate materială** ar consimţi la înstrăinarea unor părţi de corp. Or, sancţiunea nulităţii absolute prevăzută de text, cu efectele de **repunere în situaţia anterioară** este ilogică, atunci când în fapt un asemenea acord de voinţă s-a realizat şi contractanţii şi-au îndeplinit prestaţiile.

Redăm modul de rezolvare mult mai realist al normei similare din Codul Quebec (art.25):

"Înstrăinarea pe care o face o persoană unei părţi din corp sau unui produs al corpului său trebuie să fie **gratuită**; ea nu poate fi repetată dacă aceasta prezintă un risc pentru sănătate.

Experimentarea nu poate da loc nici unei **contraprestaţii financiare** în afară de vărsământul unei indemnizaţii **în compensarea** pierderilor şi a constrângerilor suportate".

10. La art.51 alin.(2), pentru unitate de terminologie, propunem înlocuirea cuvântului din rândul 4 "copilului" cu "minorului".

11. În art.58 alin.(2) dreptul la propria imagine a fost calificat impropriu drept scop. Sugerăm redactarea "În exercitarea acestui drept, persoana poate ...".

13. La art.59 lit.e) dispoziţia necesită o completare, existentă într-un caz similar (art.60 alin.(1)) "fără acordul acesteia".

De altfel, sediul materiei este art.60, textul art.59 putând fi înglobat cu uşurinţă în acesta, neavând o semnificaţie juridică distinctă.

14. Dispoziţia art.64 ridică probleme de interpretare - dacă în legătură cu introducerea condiţiei prohibitive finale "prejudicii aduse terţilor", acestea pot însemna posibila implicare a acestora din urmă în comunicarea unor date din viaţa persoanei care se simte lezată de afirmaţiile făcute - şi, deci, este de stabilit ce trebuie protejat, interesul persoanei de a-şi apăra propria imagine sau acela al persoanelor implicate în astfel de informaţii contestate. Se impune revederea conceptului.

15. La art.67, după expresia "persoana majoră", trebuie pus virgulă, pentru că solicitarea consimţământului să privească doar pe minor.

În alin.(2), înainte de decizia **primăriei** se simte nevoia precizării "când aceştia nu există", altfel primarul poate înlătura voinţa persoanelor nominalizate în text.

16. În art.79, pentru claritate sugerăm reformularea primei părţi a textului prin legarea de subiect a predicatului, astfel: "Acela care **exercită**, în afara domiciliului său ...".

17. La art.86, pentru realizarea unei distincţii de situaţii, este necesară plasarea particulei "sau" după cuvântul "părinţi".

18. La art.88, norma privind ocrotirea persoanei prin tutelă nu este corelată cu dispoziţia de la art.114.

Astfel, potrivit art.88, consiliul de familie poate fi constituit la cererea persoanelor interesate, legea prevăzând şi posibilitatea inexistenţei acestuia. Cu toate acestea, la art.114 este prevăzută obligaţia tutorelui de a întreprinde măsuri de protecţie a minorului cu avizul consiliului de familie, fără a avea ca alternativă instanţa tutelară prevăzută la art.88 alin.3.

19. La art.94, pentru unitate terminologică, cuvântul final "copilului" trebuie înlocuit cu acela de "minorului".

20. Numirea **din oficiu** a tutorelui de instanţa tutelară, potrivit art.97, ca o alternativă faţă de cea normală, a încunoştinţării de către persoanele arătate în art.90, nu poate fi înţeleasă ca posibilitate practică de realizat.

Dispoziţia este lacunară şi în ce priveşte posibilitate de plângere împotriva hotărârii luate de instanţa tutelară. Lipsesc dispoziţii cu privire la calea de atac şi termenul înăuntru căruia aceasta se poate introduce.

Ascultarea obligatorie a minorului care a împlinit vârsta de 10 ani pare a fi aplicabilă, potrivit art.117, dar plasarea acestui articol în Secţiunea IV - Despre **exercitarea** tutelei - ridică semne de întrebare, deoarece în acel caz este vorba de **modul de realizare a obligaţiilor**, *post factum* şi nu de instituirea obligaţiei de tutore.

O rezolvare ar fi includerea în conţinutul art.117 a sintagmei "în materia reglementată de acest titlu".

21. La art.99, norma privind obligaţia tutorelui de a continua exercitarea atribuţiilor şi după ce acesta cere să fie înlocuit cu referire la împrejurările arătate în art.92, care constituie cazuri de decădere, este contrară rigurozităţii necesare.

Totodată, apare necesară menţionarea unui termen de soluţionare a cererii de înlocuire a tutorelui, pentru a nu se înţelege că aceasta se poate tergiversa *sine die*.

22. La art.145 alin.1, pentru claritatea şi precizia normei, propunem inserarea cuvintelor "instanţa tutelară" după expresia "hotărârea pe care o pronunţă".

23. La art.147, având în vedere că intenţia declarată a iniţiatorului o reprezintă şi înlocuirea arhaismelor prin termeni şi expresii ce ţin de limbajul actual, propunem înlocuirea cuvântului "epoca" prin "momentul".

24. Principiul stabilit de art.182 este discutabil. Corelarea cu art.165 solicită o revedere a conceptului. În condiţiile în care prin

hotărâre judecătorească se stabileşte o răspundere delictuală a unei autorităţi publice, cum ar fi de exemplu Consiliul Legislativ sau Tribunalul Municipiului Bucureşti, pentru faptele delictuale ale prepuşilor săi, în realizarea atribuţiilor lor de serviciu, având ca temei art.1000 Cod civil, creanţa creditorului se execută fără a se putea ridica beneficiul de diviziune ori de discuţiune, existând o solidaritate pasivă a debitorilor comitent şi prepus. Consiliul Legislativ sau Tribunalul Municipiului Bucureşti trebuie să facă plata **prin înscrierea în buget** a acestei creanţe. Or, bugetul este **alimentat de stat** în cazul Consiliului Legislativ, iar la Tribunalul Municipiului Bucureşti acesta poate avea şi fonduri realizate din taxele judiciare şi timbru judiciar care pot primi această destinaţie de acoperire a unor astfel de creanţe, dacă prin lege se stabileşte această afectaţie.

Dar un caz şi mai tipic este cel dedus din practica Curţii Europene de Justiţie, **în care statul român este obligat la despăgubiri** pentru hotărârile pronunţate **de organele de justiţie române** care au nesocotit prevederile Convenţiei Europene asupra drepturilor omului. Or, aceste hotărâri pot aparţine chiar Curţii Supreme de Justiţie, persoană juridică de drept public.

Deci, se poate argumenta că pentru persoanele juridice de drept public statul răspunde, excepţia constituind-o persoanele juridice de drept privat.

25. Art.184 ridică problema **denumirii** persoanei juridice, or actul de voinţă al persoanei asociate nu este prin sine producător de efecte juridice, din moment ce "*prior tempore*", denumirea a fost atribuită şi altei persoane juridice, ceea ce face utilă înscrierea expresiei "recunoscută potrivit legii", plasată după cuvântul "denumirea".

26. La art.199 alin.1, teza conform căreia pentru persoanele juridice nesupuse înregistrării, termenul pentru creditori sau alte persoane interesate curge de la data aprobării de către organul competent, în condiţiile în care respectivele aprobări nu se dau publicităţii, apare formală şi lipsită de finalitate deoarece aceştia nu au de unde să ia cunoştinţă de existenţa aprobării privind reorganizarea.

27. Dispoziţia art.204 prezintă o imperfecţiune redacţională.

Ca efect al dizolvării, persoana juridică intră în lichidare, **nu** "în vederea realizării activului şi a plăţii pasivului" ci "**în vederea**

valorificării activului şi a plăţii pasivului". Propunem deci reformularea.

28. La art.260 alin.2, pentru claritatea normei, propunem înlocuirea sintagmei finale "dacă nu se prevede altfel", prin expresia "dacă **prin lege** nu se prevede altfel".

29. Prevederile art.282 sunt contradictorii. Dacă alin.(1) prin redactare priveşte o normă de interzicere a modificării convenţiei matrimoniale **după căsătorie**, prevederile alin.(2) **conced la posibilitatea acesteia.**

În această privinţă considerăm deci dispoziţia nerealizată. Putem face trimitere la art.182 alin.(2) din Codul civil elveţian cu următorul text: "Părţile nu pot adopta un regim matrimonial, **să-l revoce ori să-l modifice**, decât în limitele legii".

În acelaşi sens, art.1317 Cod civil spaniol "**Modificarea** regimului economic matrimonial **realizată** în timpul căsătoriei nu va prejudicia în nici un caz drepturile dobândite ale terţilor".

În art.1397 Cod civil francez se stabileşte "După 2 ani de aplicare a regimului matrimonial, convenţional sau legal, soţii pot conveni în **interesul familiei** de a-l modifica şi chiar de a-l schimba în întregime prin act notarial care va fi supus omologării tribunalului de domiciliu al acestora".

De menţionat şi faptul necorelării cu art.313 care creează posibilitatea **schimbării regimului matrimonial.**

30. Art.287 alin.(1) nu rezolvă problema când soţul neproprietar administrează sau gestionează bunurile celuilalt soţ, iar fructele dobândite s-au consumat pentru cheltuielile obişnuite ale gospodăriei. Această situaţie ar trebui să constituie o excepţie de la obligaţia de restituire.

31. Prevederile art.289 instituie o normă discutabilă, care poate ocaziona abuzuri tocmai în perioada tensionată a încetării regimului matrimonial. Intervenţia justiţiei prin măsuri urgente şi care nu prejudecă fondul dreptului este de preferat.

32. La art.293, nu se regăseşte definită situaţia unor drepturi speciale, care nu derivă din contracte de muncă, cum ar fi indemnizaţiile acordate veteranilor de război sau persoanelor persecutate din motive politice, stabilite prin acte normative speciale.

33. La art.297 alin.(2) textul, deşi este în concordanţă cu textul actual şi cu practica judecătorească, nu reflectă o dispoziţie de protecţie juridică suficientă în cazul **dobândirii de bunuri comune.**

Într-o economie de piaţă în formare, cu multe situaţii dificile de rezolvat, decizia singulară a unui soţ cu privire la mandatul tacit presupus trebuie amendată cu textul "**în acest caz, în lipsa unei convenţii contrare**".

Textul constituie astfel şi o justificare şi completare a normei prezentate de art.304 lit.a) - cu privire la obligaţiile soţului achizitor, în aceste situaţii.

O altă soluţie, lăsând nemodificat actualul regim, ar putea amenda art.311 - instituit în cadrul regimului comunităţii **convenţionale** - prin modificarea literei c, textul completându-se cu expresia "ori de dispoziţie".

34. La Cap. VI - "Desfacerea căsătoriei", pentru ca ideile ce se exprimă în secţiunea 1 să aibă un conţinut unitar şi bine ordonat, sugerăm ca art.315 să fie precedat de o prevedere care să reglementeze, prin enumerare, situaţiile care pot conduce la desfacerea căsătoriei. Propunem următoarea formulare:

"Căsătoria încetează prin moartea unuia dintre soţi, prin declararea prin hotărâre judecătorească a morţii sau prin divorţ".

35. Prin logica sistematizării materiei, prevederile art.331 ar trebui să treacă înaintea art.324, ele constituind regula, după care continuă normele suplimentare prevăzute de art.324 şi 325.

Doar în acest mod se poate înţelege existenţa cumulată a despăgubirii prevăzute de art.324 şi posibilitatea alegerii între obligaţie de întreţinere şi prestaţie compensatorie.

36. La art.326 alin.(1), considerăm că s-a omis în rândul 3 introducerea particulei negative "nu", textul condiţie fiind deci "soţul îndreptăţit **nu ar mai putea** să-şi asigure prin resurse proprii ...".

37. În art.364 *verbum regens* "nu se poate stabili" trebuie trecut după "terţ donator" pentru ca textul să devină unul cu pronunţat caracter normativ.

38. Ca redactare, art.395 necesită o îmbunătăţire. Propunem următoarea formă "Adopţia încetează prin desfacere sau prin constatarea nulităţii sale".

39. La art.409 alin.(1), debutul textului trebuie să înceapă cu subiectul "Părinţii", adverbul "oricând" urmând să fie plasat după predicat.

40. Art.428 alin.(2) partea finală "aşa cum se prevede în alin.(1)" nu are o semnificaţie juridică, deoarece alin.(1) se referă la nişte condiţionări pentru calitatea de beneficiar a copilului, ceea ce în

contextul dat, pentru soţul supravieţuitor nu este cazul, **singura** fiind aceea a termenului de prestare a obligaţiei de întreţinere. Propunem eliminarea acesteia.

41. Sugerăm în cadrul art.443 ca indexarea de drept să se producă la intervale mai scurte, la începutul fiecărui trimestru sau **semestru** pentru a corespunde mai bine finalităţii dorite.

42. Cu privire la menţiunea de la pct.4 "art.448-460 sunt şi rămân abrogate" aceasta trebuie înlăturată, neavând nici o semnificaţie juridică, deoarece în aceste cazuri a operat o abrogare de acum 46 de ani prin prevederile Decretului nr.32/1954 pentru punerea în aplicare a prevederilor Codului Familiei şi decretul privitor la persoanele fizice şi persoanele juridice.

43. Art.504 atenuează foarte mult distincţiile anterioare făcute între constructorul de rea sau de bună credinţă, făcând din neînscrierea în **cartea funciară** un motiv de decădere din importante drepturi. Sancţiunea nu poate fi acceptată din moment ce actul de proprietate este **transcris** potrivit legislaţiei existente la data dobândirii. În plus, în majoritatea cazurilor în regiunile unde nu au existat cărţi funciare, în prezent, se realizează doar înscrieri provizorii, ori înscrierea nu este **cerută atâta timp** cât nu se doreşte a se **dispune** de imobil.

Deci, lipseşte un mobil pentru recurgerea la înscriere. Propunem renunţarea la acest articol.

44. Dispoziţia art.531 este destul de largă ca accepţiuni posibile în ce priveşte expresia "efectuarea unei anumite lucrări". S-ar putea stăvili folosirea abuzivă a acestui drept prin o condiţionare neexcesivă, cum ar fi trimiterea la prevederile art.530 alin.(2).

45. La art.540 alin.(4) propunem o îmbunătăţire redacţională, astfel:

"Nu pot fi supuse confiscării decât bunurile destinate sau folosite la săvârşirea infracţiunii sau contravenţiei şi cele rezultate din acestea".

46. La art.541, alin.1, pentru a se evita folosirea verbului la timpul viitor, formă verbală nerecomandată de normele de tehnică legislativă, propunem înlocuirea cuvintelor "se vor aplica" prin prezentul "se aplică".

La alin.(3) se foloseşte termenul de "proba contrarie" pentru ca imediat în art.542 alin.(2) termenul să fie "proba contrară". A se vedea şi art.643^{80}.

47. Dispoziţia art.546 alin.(2) o considerăm neconstituţională, reprezentând o îngrădire **a accesului la justiţie**, ce reprezintă o dispoziţie de ordine publică de la care nu se poate deroga prin convenţie.

48. Art.558 necesită o modificare, expresia "determinată potrivit legii" urmând să fie plasată după sintagma "a spaţiului deţinut în proprietatea exclusivă", cu mutarea corespunzătoare a virgulei.

49. Textul art.570 alin.(2) necesită o dezvoltare pentru a fi înţeles, cum este de exemplu noţiunea de jumătate a zidului, care ar trebui raportată pe verticală sau pe orizontală în raport şi cu punctele cardinale.

50. Dispoziţia art.614 se îndepărtează de soluţia consacrată (a se vedea art.585 şi 586 Cod civil francez), care făcând distincţie între fructele naturale şi cele civile stabileşte că doar acelea care sunt în **aceeaşi stare** în momentul în care se termină perioada uzufructului, acestea aparţin proprietarului, fără despăgubire de o parte sau alta a muncii şi semînţelor, cu unele nuanţări în ce priveşte partea de fructe ce ar fi putut fi dobândită pe parcursul uzufructului.

51. Dispoziţia art.618, prezintă un caracter special care limitează interesul uzufructuarului de a ameliora starea bunului, el trebuind să-şi recupereze investiţiile în timpul afectat pentru uzufruct.

52. La art.620, alin.2, pentru evitarea repetării expresiei "în acest scop", în cadrul aceleiaşi fraze, propunem suprimarea celei de a doua menţiuni.

53. Dispoziţia art.629 alin.(1) este redactată impropriu.

În situaţia nedepunerii garanţiei, pentru conservarea bunului, instanţa poate dispune ca să fie depuse la CEC sau bănci contravaloarea fructelor. Este firesc ca dobânzile cuvenite pentru acestea, reprezentând veniturile (potrivit art.473), să revină **uzufructuarului**, dar nu se înţelege despre ce chirii sau amenzi este vorba, deoarece **aceste venituri** nu reprezintă o legătură logică cu **sumele** depuse la bănci sau CEC.

Propunem eliminarea din acest text a celor 2 categorii de venituri.

54. La art.630, care reglementează faptul că întârzierea în depunerea garanţiei nu afectează dreptul uzufructuarului de a percepe fructele care i se cuvin de la deschiderea uzufructului, apare necesară completarea normei cu un termen care să stabilească mărimea întârzierii. În caz contrar, obligaţia uzufructuarului de a depune garanţia apare formală, putând întârzia *sine die*, fără existenţa unor consecinţe.

55. Dispoziţia art.638 alin.(2) este contradictorie, neînţelegându-se de ce în acest caz se abandonează principiul "*res perit pro domino*" şi nu subzistă pentru uzufructuar aceeaşi obligaţie ca şi în alin.(1).

56. Cu referire la art.643[23] noţiunea folosită **de abandonare** este greşită, deoarece ea nu se armonizează cu celelalte concepte.

57. La art.643[38], propunem suprimarea expresiei finale "asupra unui bun proprietate publică" ca redundantă.

58. La art.643[40] alin.2, pentru un plus de rigoare normativă în redactarea textului, propunem înlocuirea expresiei "Autorităţile menţionate" prin "Autorităţile prevăzute".

59. La art.643[55] alin.2, pentru corelare în plan terminologic cu actele normative în vigoare, precum şi cu legea fundamentală, propunem înlocuirea expresiei "comuna sau, după caz, oraşul" prin sintagma "autorităţile administraţiei publice locale".

60. La art.643[66], considerăm că nu se justifică consacrarea dreptului oricărei persoane de a cerceta cartea funciară, precum şi celelalte documente cu care aceasta se întregeşte, fără a fi ţinută să justifice vreun interes. Aceste bunuri, cu excepţia situaţiilor care vizează siguranţa naţională, considerăm că ar trebui să beneficieze de confidenţialitate sau, în orice caz, să aibă acceptul titularului imobilului.

61. Se constată o necorelare între termenul de prescriere a acţiunii în rectificare a unei intabulări sau înscrieri provizorii prevăzut de art.643[68] combinat cu art.643[69] alin.(3) care este de 3 ani şi acel prevăzut de art.643[74] în cazul acţiunii denumite tot de "rectificare" (credem că trebuie să aibă o altă caracterizare de exemplu "contestare a hotărârii rectificării") care nu este supus prescripţiei.

Aceasta, cu atât mai mult cu cât s-ar putea referi la situaţia prevăzută de art.643[70] a executării din oficiu şi împotriva acelora care au dobândit dreptul după notare.

Pe de altă parte, ar trebuie delimitată "persoana interesată", neputând fi aceeaşi care a figurat în hotărârea judecătorească irevocabilă în cazurile prevăzute de art.643[68], deoarece operează autoritatea de lucru judecat.

62. Prin referirea făcută în art.643[79] în alin.(2) la condiţiile în care detentorul precar poate invoca efectele recunoscute posesiunii, respectiv "numai în cazurile prevăzute de lege", apare bizar de ce nu se face trimitere direct la art.643[21], care reglementează tocmai

intervertirea detenţiei precare în posesiune. Aceasta ar presupune şi alte posibilităţi cuprinse în **altă lege,** decât Codul civil.

63. În ce priveşte noua redactare a art.1369, pentru a primi semnificaţia reală, ea trebuie să includă o referire la art.1365, rezoluţiunea fiind ocazionată de **neplata preţului** de către cumpărător.

Propunem în acest sens ca debutul textului să fie următorul:

"În cazul prevăzut de art.1365 ...".

64. În cazul art.1734 privind ordinea creanţelor privilegiate, alin.(2) instaurează o **discriminare nedorită** pentru creditori ale căror creanţe sunt de protecţie socială, salarii, ajutoare pentru maternitate, incapacitate temporară de muncă, obligaţii de întreţinere, sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existenţă.

Propunem reconsiderarea soluţiei.

65. Soluţia juridică prevăzută de art.1774 considerăm că se abate de la multiplele situaţii în care codul creează opozabilitate doar prin îndeplinirea formaţiunii de publicitate.

Sugerăm reanalizarea acesteia.

66. Art. 1854 comportă unele discuţii de fond. Potrivit acestuia, se prescrie **în termen de un an** dreptul la acţiune în cazul:

a) .....;

b) - profesorilor, maeştrilor, repetitorilor de ştiinţă, litere, artă sau educaţie fizică, pentru lecţiile ce se dau cu ora, cu ziua sau cu luna;

c) **lucrătorilor, pentru plata retribuţiilor cuvenite acestora;**

d) .....;

În cazul literei b) se înţelege că este vorba de persoane care prestează o activitate în baza unei convenţii civile şi că termenul de prescripţie nu ridică probleme de coerenţă juridică.

Cazul redat sub litera c) este de natură să producă mari confuzii. În principiu, de mai bine de câteva decenii, în baza unei practici constante şi a legislaţiei muncii, **termenul de prescripţie pentru plata drepturilor salariale este de 3 ani, deci termenul general prevăzut în proiect la art.1851.** În consecinţă, în raport de legislaţia actuală, de practica existentă pe plan mondial, de faptul că Organizaţia Internaţională a Muncii ar considera aceasta un regres al legislaţiei muncii din ţara noastră, propunem să se elimine lit.c) a art.1854.

Legea nr.168/1999 privind soluţionarea conflictelor de muncă prccizează expres la art.73 lit.d că cererile pot fi formulate de cei ale căror drepturi au fost încălcate, după cum urmează:

"....

d) plata despăgubirilor pentru pagubele cauzate şi restituirea unor sume care au format obiectul unor plăţi nedatorate pot fi cerute de salariaţi **în termen de 3 ani de la producerea pagubei"**.

Potrivit art.83 din aceeaşi lege, neexecutarea unei hotărâri judecătoreşti definitive **privind plata salariilor** în termen de 15 zile calculate de la data cererii de executare adresată unităţii de partea interesată constituie infracţiune şi se pedepseşte cu închisoare de la 3 luni la 6 luni ori cu amendă.

În plus, termenul de lucrător este în dreptul comunitar un termen generic ce cuprinde atât pe salariat, cât şi pe liber profesionist şi, în genere, pe toţi cei ce prestează o muncă în societate.

Pe de altă parte, termenul de **retribuţie** poate crea confuzii, prin el înţelegându-se **şi salariu** şi, pentru profesiunile liberale, onorariu. Or, potrivit proiectului, termenul de prescripţie extintivă este reglementat prin art.1854 lit.e, g, h şi i.

S-ar putea obiecta că art.1862 din proiect referindu-se la începutul prescripţiei extintive, când este vorba de prestaţii succesive (ca în cazul contractului de muncă), arată că prescripţia dreptului la acţiune începe să curgă de la data la care fiecare prestaţie devine exigibilă.

Acest argument nu rezistă pentru că ar contraveni art.1854 lit.c şi chiar ar face inutilă această dispoziţie.

67. La art.1869 lit.a) "separarea în fapt" trebuie determinată ca instituţie şi deci trebuie a se face referire la o procedură de publicitate pentru a se stabili o dată certă a duratei acesteia.

68. Referitor la dispoziţia art.1876 alin.(1) lit.b ce priveşte prescripţia dreptului la acţiune pentru vicii ascunse în materie de construcţii stabilit la 3 ani de la data preluării (predării) lucrării, şi care potrivit alin.(4) constituie **termene de garanţie** înăuntrul cărora viciile trebuie în toate cazurile să se producă, o considerăm nerealistă, deoarece în această materie, regula este că defectele apar după o **perioadă mai îndelungată**, de exemplu aşezarea definitivă a terenului, ori apariţia ciupercii şi altele asemenea. Ar trebui revăzută legislaţia similară europeană pentru a conchide dacă reprezintă o normă realistă sau nu.

69. La art.II alin.5, fraza a doua care începe cu expresia "cu toate acestea" este **inutilă,** dar fiind concludenţa primei propoziţii. Invocarea condiţiilor cerute de art.314, nu presupune decât excluderea perioadei de 1 an de la data căsătoriei, ori referirea la "dispoziţiile privitoare la schimbarea regimului matrimonial" nu poate privi decât aceste 2 articole, astfel încât nu mai există o ipoteză nesoluţionată.

70. În art.VI s-a prevăzut că dispoziţiile art.1191-1193, 1621, 1686 alin.3 din Codul Civil **se modifică corespunzător.** O astfel de dispoziţie nu este de natura celor tranzitorii şi cum proiectul priveşte chiar modificarea Codului civil este recomandabil cu modificarea corespunzătoare a articolelor citate să fie cuprinse în proiect.

71. La art.X pct.1, privind art.52 Cod silvic, în rândul 4 este omis cuvântul "terenurile", el trebuie plasat după expresia "precum şi pentru ... ".

72. La pct.2, în ce priveşte dispoziţia art.52^2, alin.2 nou introdus, acesta are un caracter derogator, care înfrânge rigurozitatea obligaţiei de **notificare şi de citare a statului,** cu atât mai mult cu cât trebuie asigurată **unităţii silvice care-l reprezintă,** posibilitatea de a face demersurile **pentru obţinerea fondurilor băneşti,** ori acest lucru nu a fost avut în vedere

Sugerăm revederea întregului text.

73. Cu privire la art.XI pct.5, dispoziţia privind obligaţia ofiţerului de stare civilă de a întreba pe viitorii soţi şi a **menţiona** despre acest lucru în actul de căsătorie propune o sancţiune discutabilă. Normal este ca actul de căsătorie să conţină o rubrică ce se completează obligatoriu.

De altfel, potrivit pct.9 se stabilesc măsurile necesare pentru modificarea corespunzătoare a formularului actului de căsătorie.

Propunem deci eliminarea sancţiunii propuse.

74. La art.XIII pct.4, privind art.17 alin.(2) lit.c a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr.26/1997 privind protecţia copilului aflat în dificultate nu se înţelege impactul dispoziţiei "de a asigura **asistenţa şi spijin** acelei familii sau persoane (căror să le poată fi încredinţat sau dat în plasament copilul) **înaintea** încredinţării, instituirii tutelei sau plasamentului copilului.

75. La art.XIV pct.2, privind modificarea art.2 alin.3 a Legii nr.54/1998 privind circulaţia juridică a terenurilor, textul propus înlătură semnificaţia normei prohibitive prevăzute de art.2 alin.2, care stabileşte limita proprietăţii funciare de familie, prin aceasta

înlăturându-se consecinţele nulităţii absolute a transmiterii suprafeţelor care depăşeşte pentru beneficiar această suprafaţă. Acest lucru este realizat prin textul: "cu excepţia cazului când **suprafaţa cuprinsă în act a fost determinantă** în întregul său pentru oricare dintre părţile contractante". Deci cauza actului *animus* - ilegală faţă de legea existentă - justifică menţinerea actului! Introducerea acestei norme apare în dezacord cu art.4 alin.3 nou propus al cărui text îl reamintim:

"Actele juridice lovite de nulitate la data intrării în vigoare a legii noi rămân **supuse legii vechi**, chiar dacă potrivit legii noi ele ar fi pe deplin valabile".

Propunem revederea acestei dispoziţii.

76. Cu privire la pct.4, ce priveşte art.6 alin.1 şi 2, **limitarea** posibilităţii de a interveni a preemptorului doar în cadrul **unei luni** scurse de la comunicarea încheierii de înscriere a dreptului în cartea funciară, este evidentă şi ridică probleme dacă în aceste condiţii nu se afectează în primul rând însăşi dreptul **coproprietarilor**, care devine iluzoriu.

77. Referitor la art.XI pct.9, de modificare corespunzătoare a anexei nr.1B la Legea nr.119/1996 cu privire la actele de stare civilă nu este consacrat pe planul tehnicii legislative, motiv pentru care propunem ca în text să se menţioneze expres modificările avute în vedere, cu redactarea noului text.

78. În ceea ce priveşte propunerile de abrogare, stabilite în art.XV pag.195, menţionăm că formularea "în măsura în care nu au fost abrogate anterior" este neuzitată în practica legislativă, urmând să fie propuse spre abrogare numai acele articole care sunt în prezent neabrogate.

În astfel de cazuri formula consacrată este:

"Pe data intrării în vigoare a ... se abrogă ...".

În acest sens, trebuie revăzute cu atenţie toate articolele propuse, constatându-se erori, cum ar fi art.811 de două ori, 817 de două ori, 806 plasat în altă ordine. În măsura în care regimul cărţilor funciare nu este generalizat (a se vedea art.V), menţinerea **vechilor documente de publicitate** trebuie să aibă o reglementare, care însă prin abrogare totală ar dispărea.

79. Cu privire la titlul II art.I pct.1, referitor la art.1 alin.(2) din Legea nr.7/1996, eliminarea parcelei dintre entităţile de bază ale sistemului nu poate fi demonstrată corespunzător, deoarece ea se

regăseşte în prevederile art.27, 28, 30, 46, 48 şi 61 care o particularizează ca element special al corpului funciar.

80. Cu referire la art.38 (pag.206) diferenţa dintre erori materiale şi cazurile ce constituie rectificare nu este deloc pregnantă. Nu se poate delimita astfel dacă în cazul unui bun imobil dobândit de un soţ fără prezenţa în act a celuilalt soţ, bun care în actul notarial este considerat bun comun al soţilor, iar în extrasul de carte funciară ca bun personal, conduce la o procedură a îndreptării erorii materiale, sau este cazul unei rectificări de înscriere. Se impune deci o specificare precisă a cazurilor.

81. La art.57^{24} alin.(2) lit.c) solicitarea atestării de primărie printr-un certificat care atestă cunoaşterea datei de la care **uzucapantul** este cunoscut ca posesor al imobilului reprezintă o cerinţă practic imposibilă în cazul primăriilor cu număr mare de locuitori, neexistând registre cu evidenţă oficială pentru constatare unor asemenea situaţii.

82. Proiectul de lege este susceptibil de unele îmbunătăţiri şi sub aspectul exigenţelor de tehnică legislativă reglementate prin Legea nr.24/2000. Învederăm în acest sens următoarele:

a) La art.I pct.1, modificarea titlului preliminar propunem să se evidenţieze astfel:

"1. Titlul preliminar - Despre efectele şi aplicarea legilor în genere - se modifică în "Titlul preliminar - Despre legea civilă" - şi va avea următorul cuprins:"

(În continuare se vor reda modificările propuse pentru acest titlu);

b) În conformitate cu prevederile art.52 alin.(1) din Legea nr.24/2000, secţiunile şi paragrafele se numerotează cu cifre arabe. De aceea, pe întreg cuprinsul proiectului, marcarea secţiunilor cu cifre romane se va înlocui prin marcarea acestora cu cifre arabe.

c) La **art.I pct.3**. Propunem în principal, reintroducerea Cărţii I motivat cu faptul că proiectul de lege conţine şi norme privitoare la persoane.

Pentru exprimarea normativă a introducerii unei noi Cărţi, propunem reformularea părţii dispozitive a acestuia, astfel:

"3. După Cartea I "Despre persoane" se "introduce "Cartea I^1 - Familia" cu următorul cuprins:"

d) La **art.I pct.5**, propunem reformularea părţii dispozitive a acestuia, astfel:

"5. Cartea II - Despre bunuri şi despre osebitele modificări ale proprietăţii - se modifică în "Cartea II - Despre bunuri - şi va avea următorul cuprins:"

e) La **art.I pct.5** (cu referire la art.577), reţinem atenţia asupra faptului că invocarea în text a Secţiunilor III şi IV trebuie să se realizeze prin scrierea acestora cu cifre arabe, potrivit motivelor invocate mai sus.

f) Introducerea după art.643 a unor noi articole marcate 643^1 - 643^{111}, trebuie să fie precedată de o normă de dispoziţie care să evidenţieze acest eveniment legislativ, marcat ca punct 6 şi redactat în următoarea formulare:

"6. După articolul 643 se introduc articolele 643^1 - 643^{111}, cu următorul cuprins:"

g) Având în vedere că proiectul de lege conţine atât dispoziţii de modificare, cât şi de completare, pentru a le diferenţia, în normele de dispoziţii din cadrul art.I ce vizează fiecare articol în parte, trebuie precizată expres operaţiunea la care este supus articolul respectiv. Totodată, indicarea articolelor şi alineatelor în partea dispozitivă a punctelor nu este recomandabil să se facă prin redarea cuvintelor în formă abreviată, ci prin scrierea integrală a acestora.

În considerarea acestor observaţii, propunem ca partea dispozitivă a punctelor din cadrul art.I să se redacteze după următorul exemplu:

" 5. Articolul 676 se modifică şi va avea următorul cuprins:"

"18. Alineatul 2 al articolului 1295 se modifică şi va avea următorul cuprins:".

Atragem atenţia că prin introducerea punctului 6 de la supra 7, numerotarea punctelor se modifică corespunzător.

În ceea ce priveşte pct.6 al art.I, facem precizarea că art.695 supus intervenţiei legislative a fost abrogat prin Decretul nr.40/1953 privind procedura succesorală notarială, care la rândul său a fost abrogat prin Legea nr.36/1995.

h) La art.1974 alin.4, propunem suprimarea din text a expresiei "alin.2", înscrisă după "art.1873 lit.b)", întrucât textul art.1873 este marcat cu litere;

i) Având în vedere că modificările propuse la pct.22 privind înlocuirea unor termeni nu se încorporează în cuprinsul legii, această intervenţie legislativă urmează să fie marcată ca art.II.

Ca urmare, numerotarea articolelor se va decala în mod corespunzător.

k) la art.V, pentru a răspunde exigenţelor de tehnică legislativă, după "art.61 din Legea" va scrie "cadastrului şi a publicităţii imobiliare nr.7/1996".

l) la art.VIII pct.7 de înlocuire în cuprinsul Codului de procedură civilă a termenului "Codul familiei", ţinând seama că această dispoziţie nu se încorporează în actul normativ supus intervenţiei legislative, urmează să fie marcată cu cifră romană, în locul pct.7.

În mod similar, urmează să se procedeze şi la pct.8 care trebuie înlocuit prin cifră romană.

m) La art.IX, având în vedere că iniţiatorul urmăreşte numai modificarea Legii nr.33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, nu şi completarea acesteia în sensul normelor de tehnică legislativă, urmează ca în partea dispozitivă a acestui articol să se suprime expresia "şi se completează".

n) La art.XI pct.3 şi 4, pentru o mai bună sistematizare a intervenţiilor legislative aduse art.28, sugerăm redarea întregului conţinut al art.28, marcată printr-un singur punct.

o) Norma de la art.XI pct.9 privind modificarea corespunzătoare a Anexelor nr.1B şi 2B la Legea nr.119/1996 cu privire la actele de stare civilă, trebuie marcată cu cifră romană, întrucât nu poate fi inclusă în corpul legii supusă intervenţiei legislative.

p) La pct.XII privind modificarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr.25/1997, propunem inserarea după titlul acesteia şi a datei Monitorului Oficial în care aceasta a fost publicată, precum şi menţiunea că ulterior adoptării, aceasta a suferit unele modificări.

Totodată, ţinând seama că intervenţia legislativă vizează modificarea unui singur alineat al art.18, această situaţie trebuie evidenţiată în partea dispozitivă a art.XII şi suprimarea părţii dispozitive a pct.1.

Faţă de această observaţie, propunem reformularea părţii dispozitive a art.XII, astfel:

"XII Alineatul (1) al articolului 18 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr.25/1997 cu privire la regimul juridic al adopţiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.120 din 12 iunie 1997, aprobată prin Legea nr.87/1998, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:"

(În continuare se va reda textul propus, încadrat între ghilimele).

r) Partea dispozitivă de la art.XIII ce vizează modificarea şi completarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr.26/1997, urmează să fie completată cu precizarea că aceasta a fost aprobată prin Legea nr.108/1998, precum şi cu numărul şi data Monitorului Oficial în care a fost republicată.

Propunem următorul text:

"Art.XIII - Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr.26/1997 privind protecţia copilului aflat în dificultate, aprobată prin Legea nr.108/1998, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.276 din 24 iulie 1998, se modifică şi se completează după cum urmează:".

s) Dispoziţia de republicare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr.26/1997, trebuie marcată cu cifră romană şi completată cu titlul acestui act normativ.

ş) La art.XIV, precum şi la celelalte modificări operate de lege, formularea din partea dispozitivă a punctelor "care devine alin..." este nerecomandată, urmând să fie redactată după următorul exemplu:

"3. După alineatul (1) al articolului 5 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:"

Referitor la acest act normativ, menţionăm că dispoziţia de republicare la pct.8 trebuie marcată cu cifră romană şi înscris titlul legii după numărul acesteia.

t) La art.XV semnalăm faptul că Codul familiei a fost aprobat prin Lega nr.4/1953, şi nu 1954, cum greşit s-a redactat. Totodată, pentru uşurinţa în identificarea actului normativ propus spre abrogare, urmează să se indice şi Buletinul Oficial în care aceasta a fost republicată, nr.13 din 18 aprilie 1956.

Abrogarea art.3 şi 5 din Legea nr.190/1999 urmează să se realizeze prin înscrierea numărului actului normativ după cuvântul "Legea".

ţ) Referitor la modificarea şi completarea Legii nr.7/1996 prevăzută în Titlul II al proiectului, propunem, pe de o parte, redarea corectă a titlului acesteia, precum şi inserarea în partea dispozitivă a art.I a numărului şi datei Monitorului Oficial în care a fost publicată aceasta. Propunem următorul text:

"Titlul II - Modificarea şi completarea Legii cadastrului şi a publicităţii imobiliare nr.7/1996

Art.I - Legea cadastrului şi a publicităţii imobiliare nr.7/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.61 din 26 martie 1996, se modifică şi se completează după cum urmează:"

La pct.4 al acestui articol facem precizarea că întrucât art.3 are în structura sa alineatul 2, nu se poate spune că alineatul nou introdus devine alineatul 2, ci potrivit normelor de tehnică legislativă, alineatul nou introdus urmează să fie marcat ca alin.1^1.

u) La Titlul II, art.I (referitor la art.57^{23}), propunem reformularea părţii finale a alin.2, astfel:

"...prevăzute de art.57^{20} alin.2 şi 3".

v) La Titlul II, art.I, pct.16 de modificare a alin.1 al art.61, propunem ca după Legea fondului funciar nr.18/1991 să se introducă menţiunea că aceasta a fost republicată, iar după titlul Hotărârii Guvernului nr.834/1991, să se insereze sintagma "cu modificările ulterioare".

x) La Titlul II, art.VII, propunem ca invocarea Regulamentului prevăzut la art.65 din Legea nr.7/1996 să se realizeze prin redarea corectă şi completă a titlului acestuia, în următoarea redactare: "Regulamentul de organizarea şi funcţionare a birourilor de carte funciară ale judecătoriilor".

z) Menţiunea de la Titlul II, art.VIII, conform căreia articolele 710-720 din Codul de procedură civilă se abrogă în măsura în care nu au fost abrogate anterior, creează incertitudine cu privire la situaţia juridică a acestora, nefiind recomandată de normele de tehnică legislativă.

De asemenea, propunerile de abrogare a Decretului-Lege nr.115/1938, Legii nr.163/1946 şi Legii nr.242/1947 sunt redactate defectuos prin înscrierea inexactă a titlului acestora.

De aceea propunem redactarea acestora, astfel:

- Decretul- Lege nr.115/1938 pentru unificarea dispoziţiunilor privitoare la cărţile funciare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.95 din 27 aprilie 1938, cu modificările ulterioare;

- Legea nr.163/1946 pentru înlocuirea provizorie cu cărţi de evidenţă funciară a cărţilor funciare distruse, sustrase sau pierdute, publicată în Monitorul Oficial al României, nr.62 din 14 martie 1946, cu modificările ulterioare;

- Legea nr.242/1947 pentru transformarea cărţilor funciare provizorii din Vechiul Regat în cărţi de publicitate funciară, publicată

în Monitorul Oficial nr.157 din 12 iulie 1947, cu modificările ulterioare;"

La Titlul II, art.IX, având în vedere că modalitatea de republicare a actelor normative este reglementată de Legea nr.202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, propunem suprimarea din cuprinsul art.IX a menţiunii "în Monitorul Oficial al României".

p. PREŞEDINTE
Dragoş ILIESCU

CONSILIUL LEGISLATIV * PREŞEDINTE *

Bucureşti
Nr. 1378/20.11.2000